

Οι Βιολέτες του Μαρτίου

Post by: [Κατερίνα Τσεμπερλίδου](#) 07/03/2016

Σάρα Τζίο

Οι Βιολέτες του Μαρτίου

Εκδόσεις Ψυχογιός

Ένα μυθιστόρημα που δεν μπορείς να αφήσει από τα χέρια σου. Είναι συναισθηματικό. Είναι κοινωνικό. Είναι ψυχολογικό.

Δεν είναι μόνο ότι η πλοκή σου κρατάει συνεχώς αδιάλειπτο το ενδιαφέρον σου, γιατί σε κάθε σελίδα του αγωνιάς για το παρακάτω, είναι και που οι ήρωες, βαθιά ανθρώπινοι, προσπαθούν να συμβιβαστούν με τα λάθη του παρελθόντος τους και να τα ξεπεράσουν.

Όλη η ιστορία εξελίσσεται με βάση τις παρεξηγήσεις. Τις λάθος ερμηνείες στα γεγονότα που δίνουμε εμείς οι άνθρωποι, σε σημείο που να παίρνουμε αποφάσεις εντελώς ακατάλληλες για τη ζωή μας. Ειδικά όταν η πρώτη παρεξήγηση είχε ξεκινήσει το 1943... ευτυχώς, όμως, σήμερα, η ηρωίδα του βιβλίου, η Έμιλυ, έρχεται για να ιατρέψει τις δικές της πληγές και, στο δρόμο για την ίασή της, φέρνει στο φως παρεξηγήσεις που λύνονται δεκαετίες μετά, με τη βοήθεια της αγάπης.

Η Έμιλυ ξεκινάει τη ζωή της πολύ δυναμικά. Γράφει ένα βιβλίο που γίνεται best-seller και παντρεύεται τον αγαπημένο της. Λίγα χρόνια, όμως, μετά έχει στερέψει από έμπνευση και δεν μπορεί να γράψει άλλο βιβλίο. Κι εκείνη την εποχή διαλέγει ο άντρας της να κάνει εξωσυζυγική σχέση και να την εγκαταλείψει.

Τότε η Έμιλυ δέχεται την πρόσκληση της θείας της, Μπι, να την φιλοξενήσει για το μήνα Μάρτιο στο σπίτι της, εκεί που η Έμιλυ περνούσε ευτυχισμένα καλοκαίρια, σε ένα πανέμορφο νησί έξω από το Σιάτλ.

Η Έμιλυ δέχεται την πρόσκληση, προσπαθώντας να βγει από τον πόνο του διαζυγίου και ρίχνεται με τα μούτρα στην έρευνα για το επόμενο βιβλίο της.

Όμως, μέσα σε ένα συρτάρι του κομοδίνου της ανακαλύπτει ένα κόκκινο βελούδινο ημερολόγιο του 1943 και ξεφυλλίζοντας τις σελίδες του ανακαλύπτει μια ιστορία αγάπης με παρεξηγήσεις που, όμως, σχετίζεται με τη δική της ζωή και την οικογένειά της.

Προσπαθώντας να λύσει τα μυστήρια του ημερολογίου και να συνθέσει το παζλ των ανθρώπων που αναφέρονται στις σελίδες του, η Έμιλυ αναζητάει απαντήσεις ανάμεσα στους γείτονες και στις φίλες

της θείας Μπι. Εκεί, έρχεται αντιμέτωπη με τον έρωτα αλλά και με πολλά μυστικά και κρυμμένα αποθημένα των ανθρώπων του νησιού, που όλα συνδέονται με την αγάπη.

Θα μπορούσα να πω πως ούτε αστυνομικά μυθιστορήματα δεν έχουν τόση αγωνία – το διάβασα μέσα σε μια μέρα – παρότι η αγάπη και μόνο η αγάπη είναι το κίνητρο των ηρώων για τις πράξεις τους: άλλοι τολμούν, άλλοι θυσιάζονται, άλλοι κρύβουν βαθιά όσα τους πόνεσαν. Και άλλοι, όπως ο ηλικιωμένος γείτονας, τρυπώνουν κρυφά στο δωμάτιο της Έμιλυ για να της αφήσουν μέσα στο συρτάρι το ημερολόγιο που πρέπει να διαβάσει.

Όμως, τελικά, όλοι θέλουν να έρθει στο φως η αλήθεια, η οποία είναι λυτρωτική για την Έμιλυ αλλά και για τον Τζακ, τον γιο του ανθρώπου που κάποτε αγάπησε η γιαγιά της (σας αποκάλυψα ένα στοιχείο του μυστηρίου).

Όταν, λοιπόν, η Έμιλυ γυρίζει πίσω στη Νέα Υόρκη, βρίσκεται προ μιας μεγάλης έκπληξης: ο άντρας της μετανιωμένος θέλει να επιστρέψει πίσω στη γυναίκα του και στο γάμο του.

Μόνο που η Έμιλυ, πια, έχει προχωρήσει στη ζωή της. Το νησί στο Σιάτλ και η αγάπη που την περιμένει εκεί είναι, πλέον, το νέο κεφάλαιο που θέλει να ζήσει.

Αναρωτιέμαι, υπάρχουν σήμερα δυνατές αγάπες όπως αυτή που περιγράφεται στο βιβλίο; Όταν τόσοι άνθρωποι διεκδικούν ή αποσύρονται από το δικαίωμα για τον έρωτα μιας ζωής;

Θα ήταν ενδιαφέρον να το ξέραμε. Το μυθιστόρημα, πάντως της Σάρα Τζίο είναι πολύ αληθινό. Διάβασέ το και θα σου αρέσει!